

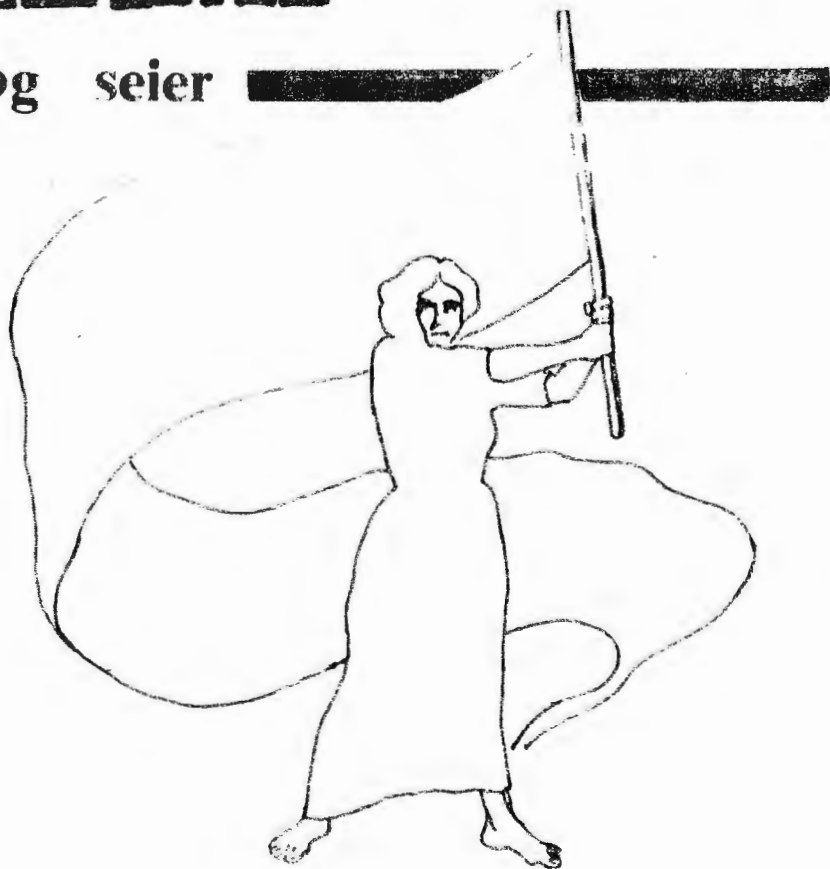
KAMP

NUMMER 4

MAI

1981

og seier

ALLE MED i VALGARBEID!

I mai er tilbaketog. En grundig oppsummering vil sikkert bli gitt av andre, men jeg vil trekke fram endel av de svært bra tinga som har skjedd. I Bærum gikk Faglig I.mai Front fram med 50% fra i fjor, Ås hadde også framgang. I Asker og Bærum fikk kamplinja skikkelig framgang i Samorg. I Bærum måtte det fuks og fanteri til fra DNA for å hindre et kamp-flertall. I Asker måtte DNA og N"K"P svelge mange kameler i et enhetstog. I Bærum blei partifesten først avlyst, men noen ville det annerledes. Festen blei arrangert og oppmøte var bra, På Nedre Rommerike var også partifesten svært vellykka.

Dette er viktige erfaringer å ta med seg inn i den tida som kommer. Ei tid med valget som hovedoppgave. Ei tid hvor den politiske temperaturen er høy, hvor mange ja svært mange, er opptatt av og interessert i politisk diskusjon. Det er erfaringer som viser at at vi , AKP(m-l) og Rød Valgallianse og den kamplinja vi står for, påny begynner å få vind i seila.

ER VI DEN ENESTE VIRKELIGE OPPOSISJONEN VED HØSTENS VALG ?

Ja vi er det. Og vi må tørre å si det sjøl om vi er små. Vi har en politikk vi kan være stolte av, i motsetning til de andre såkalte "opposisjons-partiene". Eller hva med SV som i ei førkrigstid vil svekke det nasjonale forsvaret, Som ~~ist~~ latterliggjør de som vil styrke den sivile beredskapen, Som framfor tilfluktsrom vil tilby morfin. Står fram som "fredspartiet" men unnlater å reise kampen mot den supermakta som virkelig truer verdensfreden.

Er Venstre noe alternativ ? Enkelte kamerater mente det ved fylkestingsvalget for to år sida. Et parti som i ekstrem grad står for at arbeidsfolk skal spenne inn livreima, og det til tross for at "bedriften Norge" aldri har gått bedre. Til tross for at eierinntektene øker, og reallønna går ned. For den norske arbeidklassen er Venstre så langt i fra noe alternativ.

Allèkelvel : En av de største farene vi står ovenfor i valgarbeidet er at vi ikke innser at vi , RV, utgjør den eneste virkelige opposisjoenen. Internt er vi skjønt enige. Men i diskusjon med andre, i anstrengelsene for å spre politikken vår til flest mulig, i arbeidet for å bygge opp en reell allianse, da er vi mindre sikre. Da blir vi defensive. Vi tror ikke helt på at vi faktisk har gjennomslagskraft. Klarer vi ikke å slå tilbake denne holdninga så ligger vi dårlig ann. Om vi derimot går offensivt til verks så er jeg overbevist om at vi vil oppdage at mange støtter politikken vår :

- De støtter kravet om et styrka invasjonforsvar.
- De støtter kravet om at oljemilliardene skal komme vanlige folk til gode, og ikke havne i lomma til oljemonopolene.
- De støtter kravet om en kraftig styrking av den sivile beredskapen.

- De går imot nedskjæringene i helse og sosialsektoren.
 - De støtter kravet om flere og ikke minst billigere boliger, osv.
 I tillegg er det stadig flere og flere som innser at de borgerlige partiene konsekvent unnlater og gjøre noe med disse høyst brennbare sakene. Mange store og fine ord i valgkampen, javel, men i praksis "bånn i bøtta".

Det er dette vi må diskutere når vi nå skal ta fatt på valgarbeidet for alvor. Politikken vår er verdt en innsats, og det er ingen grunn til å overlate manesjen til Gro, Kåre og venner.

Jå, er du enig? Men du kan desverre ikke delta sjøl. Du veit for lite, har så mye annet å stå i med? Da må du sette deg inn i politikken, og du må sammen med avdelinga di rydde plass for valgarbeid. Hovedlinja er at alle skal delta i valgarbeidet. De som av ulike årsaker i ikke kan delta i direkte verving av stemmer, kan sikkert skrive artikler, samle opplysninger, lage stands osv. Andre kan jobbe for konfrontasjonsmøter osv. Vi har begrensa med krefter.. men sammen med uavhengige sosialister, kan vi oppnå store resultater. Vi trenger for en gangs skyld å konsentrere krefter, og stå samla om ei oppgave.

En viktig diskusjon den siste tida har vært om de uavhengiges retter i RV. Nå er det også på tide å rette blikket mot partiets plikter. Vi må avvise ideer om at RV er en front på linje med andre fronter. Og at vi kan overlate valgarbeidet til RV. Ingen må være i tvil om at partiet, på alle nivåer, både skal og må bære et hovedansvar. Uten at vi griper ledelsen, avsetter nok kader, følger opp kameratenes arbeid så blir alt prat om framgang ønsketenkning.

Valgarbeidet kan heller ikke overlates til eneklet-kamerater. Det må være partiets kollektive ansvar.

Metodene vi bruker i arbeidet er viktig. Vi må gå i spissen for å ta opp igjen gamle, vitenskaplige metoder. Skaffe oss oversikt over folk, fordele ansvar for husbesøk, prege kommunene med plakater osv. Dette må kombineres med nye og fantifulle metoder. La KOS i tida framover være full av nye ideer!

Vi har en politikk som kan sette Einar Førde, Kaci Kullmann Fivø, Venstre og SV til veggs. Det er opp til oss om de skal slippe unna. Noen hundre RV aktivister i Akershus vil skape bølger. La oss gjøre det.

valgansvarlig DS

Rød Valgallianse

IRENE : MANNFOLKA RESPEKTERER IKKE JENTENES TANKER!

VI FORTSETTER VÅR "INTERVJUSERIE" FRA APRILNUMMERET. "IRENE" ER SANSYNLIGVIS ET GANSKE TYPISK EKSEMPEL PÅ KVINNENE I PARTIET: NÅ 29, KOM MED I BEVEGELSEN SOM STUDENT I 1974, TOK SEG INDUSTRIJOBB, FIKK BARN, OG HAR SIDEN VÆRT EN DEL HJEMMEVÆRENDE, FØR HUN FIKK SEG JOBB SOM BARNEHAGEASSISTENT OG DERETTER BEGYNTE PÅ "RELEVANT" UTDANNING. KLASSEBAKGRUNNEN HENNES ER SMÅBORGERLIG, MEN IKKE AKADEMISK.

Åssen var det å være jente i rørelse på den tida du kom med?

-Det var lett å være jente. Sjel satt jeg i styret i Studentersamfunnet. Vi kunne påta oss de oppgavene vi hadde mot til å ta, i konkurranse med guttene.

Hele tida mens jeg studerte jobba jeg fast i en ungdomsklubb som jeg etter hvert ble mest knytta til politisk. Rød Ungdom var stort og vokste kraftig i denne perioden. Her dreiv vi en god del faglig arbeid i Sosiale Etaters Forening.

-Og så bar det inn i industrien for en periode?

-Ja, i 76 begynte jeg i en ganske stor Jern- og metallbedrift som akkurat da lå i harde kamper mot innskrenkninger og nedlegging. Det viste seg at det var flere av "oss" som hadde begynt uavhengig av hverandre, så vi danna eget

partilag og kasta oss ut i den kampen som pågikk. Vi blei nok oppfatta som ganske ytterliggående, og hadde vel egentlig lite kontakt med folk der, i alle fall utenom arbeidstida.

Og så blei vi jo mistenkeliggjort av AP-folka når vi holdt innlegg og sånn. Vi lyktes ikke i å få folk med på ei aktiv linje i kampen mot nedlegging, og egentlig blei vel partiavdelinga overrumplad; vi hadde for lite peil på økonomi og sånn, så det blei mye floskler.

OFFER FOR "KALHEIM-SYNDROMET"?

-Så det gikk som kapitalen ville. Hva skjedde med deg etter at du blei oppsagt?

-Nedlegginga falt sammen med at jeg fikk unge, så jeg blei hjemme. Siden prøvde jeg å skaffe meg nye jobber i industrien, men for det første så var det små håpløse arbeidsplasser, og for det andre så var det umulig å kombinere sånne jobber med det å ha ungen hos dagmamma når en begynte kl. 7 og gubben attpåtil jobba skift.

Tenkte jo på muligheten av at han kunne bli hjemmeværende ei stund, men det virka som om det ikke "passa seg" på arbeidsplassen hans at et mannfolk gjorde noe sånt, og jeg for min del tok aldri den diskusjonen opp i avdelingene mi.

-Men det finns da andre folk som har læst det på denne måten. Det var ikke gubben som fikk vilja si ved å slippe

de å måtte gå hjemme?

-Jo, kanskje det.

-Er ikke dette ei litt typisk historie for åssen rollemønsteret fastlegges i forhold til unger og jobb?

-Jo, det er vel nærmest det som kalles "Malheim-syndromet" i siste TF i artikkelen om kvinneundertrykkninga i partiet. Mannfolka er ute og jobber og slåss mens vi passer unger!

VI FIKK EN KNEKK!

-Hva slags politisk arbeid dreiv du i tida etter industrijobben?

-Jeg kom over i ei boligavdeling og begynte i ei Kvinnefrontgruppe som dreiv ganske aktivt. Dette var høsten 77 og gruppa var starta samme våren etter et veldig bra 8.mars-arbeid.

I -78 hadde KF-gruppa planlagt et pornoraid mot ei sjappe der alle jentene var innforstått med at de innlot seg på noe de kunne bli tatt for. Det var et tsft opplegg, men i ellevte time greip partiledelsen lokalt inn og avlyste aksjonen. Begrunnelsen var at den ikke var "safe nok".

Ei jente fra KF-gruppa som satt i partiets kvinneutvalg på stedet sa at dette måtte diskuteres først, men blei avfeid med at det kunne gjøres siden!

De uavhengige jentene skjønte jo omtrent hva som hadde skjedd, og vi havna i ei vanskelig stilling da vi liksom skulle forsvare avlysinga. Dette var en knekk for oss partijenter, og det tok oss masse tid og mas å omsider få et møte med vedkommende i partiledelsen som hadde stått ansvarlig for avlysinga. Dette brakte oss ikke til enighet, og siden

har det ikke kommet lenger.

-Andre saker dere jobba med?

-Vi fikk igang en foreldreaksjon i i strøket for bedre barnehagedekning etter å ha sendt ut et spørreskjema i postkassene. Vi blei omtalt og referert i kommuniststyremøte om saken, men da det var kommet så langt stoppa det opp i mangel på videre aksjonsformer.

Noen av jentene i gruppa starta også opp ei ungjentegruppe rekruttert fra ungdomskolen, men denne oppløste vel også etter ei tid.

-Åffer klarte dere ikke å holde kokken med et så bra utgangspunkt?

-Det viktigste var vel at de ledende partijentene havna i forskjellige verv, i KF-Distriktstyret, avdelingsstyre osv.

"PARTIET HAR GJORT MEG TIL FEMINIST"!

-Hva har forandra seg m.h.t. kvinnefolkas situasjon i partiet?

-Før hadde vi f.eks. kritikkrunder der det blei spurt om noen mente de hadde blitt behandla kvinneundertrykkende av mannfolka. Vi diskuterte kjønnsroller og jentene blei oppfordra til å påta seg oppgaver, blei gitt oppmuntringer, dette klarer du osv.

-Skjer ikke det nå lenger?

-Nei, jeg tror at mannfolka har en tendens til å stole mer på hverandre når det er snakk om utvelging av folk. Jeg var med på en kvinnekongress som Distriktpartiet arrangerte og der var det ei jente som sa: "Jeg er feminist, og det er det mannfolka i partiet som har gjort meg til!" Jeg forstår godt hva som kunne få henne til å si dette.

-JAMEN, hva er det som er årsaken til at kvinnfolka i partiet ikke vil eller tør å påta seg oppgaver, eller løser dem dårlig i mange tilfeller? Det ligger jo en dress med utfordringer foran partiet, ikke sant?

-Jeg tror jenter ofte ikke tør å ta oppgaver fordi de tror at andre forventer at de ikke vil klare det! Det har noe med gutters holdning til oss å gjøre. En klok kamerat i avdelinga mi sa det sånn: Mannfolka respekterer ikke jentenes tanker, deres måte å tenke på.

Derfor mener jeg at det må holdningsendrende diskusjoner til, ved siden av sånne tiltak som f.eks. kjønnskvalifisering.

-Kjersti Ericsson sier i TF-innledninga si at det viktigste ikke er å få jenter inn i UDS og avd. styre, men å gi dere oppgaver og veiledning til å holde innlegg, innlede på seminarer etc. Er det den rette veien?

-Ja, jeg støtter fullt ut de tiltakene hun kommer med, det er den typen oppgaver vi må få, og med påfølgende hjelp dersom det trengs.

LEDE "HVA MÅ GJØRES"-STUDIER!

-Så hvis jeg sier at nå går du tilbake til avdelinga di og påtar deg ansvaret for gjennomføringa av tre studiemøter i "Hva må gjøres?" så gjør du det?

-Hm... Jo egentlig så ville jeg vel klare det hvis jeg får tida til å sette meg ned og konsentrere meg ordentlig. Jeg har jo gjort sånt før.

-Ville ikke det vært en spore til innsats fra de andre jentene også?

-Jo, det er klart...

fordel av revolusjon og sosialisme. Lenin forklarte utrettelig at bevisstheten om revolusjon og sosialisme oppstår ikke spontant som resultat av daglig interessekamp, men denne bevisstheten må "innføres utenfra". Det er derfor vi har danna det kommunistiske partiet i Norge.

At et par stykker forlater arbeiderklassen betyr ikke så mye dersom det står mange igjen. Men problemet i dag, som for 5 år sida, er at AKP(ml) har for svake røtter i arbeiderklassen. Det å styrke klasseforankringa til partiet er en uhyre viktig oppgave i dag. Derfor er det særskilt å "forstå" folk som slutter i proletære yrker, eller kanskje synes de gjør et riktig valg. Ja, gjør vi det, lurar jeg virkelig på hvordan vi skal klare å gjøre arbeiderklassen revolusjonær, uten arbeidere i partiet. Eller kanskje riktigere: Da lurar jeg på hvor ekte de revolusjonære besvergelsene våre er.

To spørsmål på tampen:
Hvordan skal AKP(ml) vinne tillit og innflytelse og bygge seg ut i arbeiderklassen, dersom vi ikke har kadre i arbeiderklassen?

Hvilke argumenter skal vi bruke for å overtale "dyktige intellektuelle" til å gjøre denne jobben?

Geir.

DET PLAGER MEG AT KVINNIFOLKA FÅR LOV TIL Å DEGENERERE I PARTIET!»

HER HAR KOS-RED GJORT ET DOBBELTINT-
ERVJU MED TO JENTER SOM HAR MYE ER-
FARING BÅDE FRA KVINNEFRONTEN OG FRA
INTERNT KVINNEARBEID.

"ESTER" ER 26, HAR BARN OG ER UNDER
UTDANNING.

GURI ER HU SOM ALLE KJENNER, BR /
TIL ETTERNAVN, 2. Plassen på RV-LISTA
FOR AKERSHUS, MED HJEMMEVÆRENDE HUS-
FAR TIL Å TA SEG AV HUS OG BARN, SIER
SJØL AT ALDEREN ER 34, MEN VIRKER
UNEKTELG NOE YNGRE...

Vi kommer ganske raskt inn på
temaet fra siste KOS-nr. som har
engasjert Ester og Guri, men som de
ikke har hatt sjangs til å skrive
innlegg til fordi de fikk bladet 30.
april! (Føler noen dårlig samvittig-
het for å ha sitti på ei bunke i
påska?)

JÆVLA UENIG MED ANTON!

Ester: Jeg studerte da jeg bestemte
meg for å ta jobb i industrien, det
var vel i -75, og jobba ett år på ei
systue med 12 kvinnfolk hvor begyn-
nerlønnen var på kr. 15,45! Tenk på
det 'a! Etter ett år kom jeg opp i
noe over 16 kroner timen. Det var et
eksempel på en sånn bedrift som An-
ton snakker om i intervjuet som vi
ikke skulle satsa på. Men i den tida
var en jo sjeleglad bare en fikk
noe i det hele tatt.

Så fikk jeg meg jobb på en noe
større bedrift der det fantes ei

aktiv fagforening og et nyoppretta
partilag. Avdelinga der jeg jobba var
den minst ettertrakta, med kjedelig
rutinearbeid og -bevegelser, dels
tungt arbeid. Jeg var mye sjuk p.g.a.
disse forholda, og trivdes vel sånn
passe, av og til dårlig. Det var for
det meste fremmedarbeidere jeg jobba
sammen med, tyrkere som var ganske då
dårlige i norsk. Men sjøl om det var
spesielle forhold så har jeg aldri
angra på at jeg har vært i disse
jobbene. Jeg er jævla uenig med han
derre Anton når han stiller spørsmål
ved proletariseringa: Det var ikke
bortkasta år i det heile tatt! Jeg
ser på den kampanja som helt rekti'.

HUSARBEIDET FORDUMMENDE!

-Og så gikk det med deg som med alle
andre kvinnfolk?

-Ja, jeg fikk unge og slutta på fab-
rikken da jeg gikk i permisjon. Så
gikk jeg hjemme og etter ei tid ble
jeg ganske utafor. Jeg ble sosialt
isolert, noe som førte til at jeg ble
deprimert, krancla med gubben og hele
greia.

Guri: -Ja, du fikk en smak av det som
Engels kaller for "husslaveriets for-
dummende sirkel" eller noe sånt. Jeg
ser det på gubben min nå. Han har vært
hjemme ganske lenge, og det er klart
det er fint for meg på mange måter,
men han er det ikke bra for, han deltar
ikke så mye i ting som før, blir lik-

den mer selv og uengasjert.

ALLE KVINNER KAN IKKE TA MANNSYRKER!

-Og du Ester forlot industrien og begynte på skole.Åffer det?

-Jeg måtte ut å jobbe for å ikke bli gærn av å trække hjemme.Da fantes det valget mellom en fabrikk,butikkdame-jobber eller på sjukehuset.Da jeg hadde jobba der ei stund begynte folk å spørre meg åffer jeg ikke søkte på sjukepleierskolen.Det gjorde jeg altså og kom inn,ganske overraskende.

-Så du har heva deg et hakk opp fra arbeiderklassen nå da? Hvilke fordeler har du som sjukepleier framfor en fagarbeider f.eks.?

-Tja,si det.En fagarbeider tjener i alle fall mye mer enn oss! I sjølve arbeidet er vi kanskje mer i ledende stillinger,pluss at vi har muligheter for spesialisering og ekstrautdanning.Det viktigste fortrinnet er vel at vi har en sikker jobb omtrent hvor som helst landet over,og med tilhørende bolig og daghjem.

Men jeg mener at sjukehuset mitt er en svar og viktig kvinnearbeidsplass.Alle kvinner kan ikke ta seg mannsyrker!

Guri:-Nei,jeg er enig med deg i det,sjøl om det er veldig viktig at det finns jenter som går i spissen innafor de mannsdominerte yrkene og viser at det går an.Jeg har forresten blitt kritisert av partikamerater for at jeg har stått fram i intervjuer i aviser og liksom blitt framstilt som en slags helt.Jeg mener det er riktig av meg å gjøre det.

Og når det kommer fram som f.eks. på kvinnekongressen til Distrikts-

partiet,at enkelte er lei av å prate om "jernkvinnene" som har mannsjobber,så er det uttrykk for en solid tendens for tida som undervurderer betydninga av kvinnene i arbeiderklassen.Det er et faktum at det er ganske få jenter igjen i industrien eller liknende jobber,hvor vi jo ei tid hadde ganske mange kvinner.

KLASSEANALYSE AV PARTIJENTENE

-Guri,åssen er situasjonen for jentene i partiet nå?

-Jeg tror det er nødvendig å gå litt tilbake til det vi snakka om i stå,nemlig at mange kvinnfolk får seg en politisk knekk når de får den første ungen.Det har ofte sammenheng med at de slutter i jobb.

Jeg tror vi må gjøre en skikkelig klasseanalyse av jentene i partiet (og gjerne gubbens deres åsså) for å finne ut om det er sammenheng mellom klassetilhørighet og jentenes dårlige stilling i partiet.

Ester:-Ja,jeg tror det er en sånn sammenheng,pluss at jentene oftere havner inn i boligavdelinger i slike situasjoner,og boligavd. er mye mindre inspirerende og slappere enn arbeidsplasslag.

MÅTTE FORESLÅ MED SJØL!

-I intervjuet med "Irene" sier hun at ei jente var blitt feminist av mannfolka i partiet.Hva sier dere?

Ester:-Jeg forstår det,I 1977 leda jeg det mest vellykka 8.mars-arbeidet som noen gang har vært drevet i bygda:480 i tog(mer enn FFF samme året!),16 lokale grupper som jeg leda gruppeledermøtene for.

Jeg leda to åpne ter, og holdt innledninga til et tredje. En måned seinere blei det stilt spørsmål om hvorvådt jeg holdt mål til å sitte i avdstyret!?

-Jamen hadde ikke det nettopp noe med det å gjøre at du hadde greie på kvinnearbeid, det var noe du kunne?

-Jo, forsåvidt. Vi fikk veldig ålreit hjelp fra partiet åsså i det tilfelle jeg nevnte. Men jeg synes det er litt sprøtt at mannfolka stiller spørsmål ved min evne til å lede fordi de ikke har sett arbeidet mitt med egne øyne! Jeg kom inn i avd. styret seinere og jeg gjorde ikke en spesielt god jobb der, men tross alt så var jeg aleine som jente i laget, jobba aleine som kommunist på fabrikkavdelinga osv.

Et annet eksempel: Til delegatvalget foran Distriktsårsmøtet for et par år siden måtte jeg foreslå meg sjøl som kandidat! På det forberedende møtet i underdistriktet ble jeg stilt opp på 7. vara-plass opp mot ei annen jente! Slå den!

DET PLAGER MEG AT KVINNFOLKA FÅR LOV TIL Å DEGENERERE I PARTIET!

-Guri, du er jo eksemplet på at det går an å slå seg fram og kreve å få oppgaver. Du har jo ganske mye glød for tida?

-Ja, 2. plassen på RV-lista er ett eksempel som allerede har begynt å gi meg mye tilbake. Jeg ble åsså spurt om å holde 1. mai-tale, og det var ei kjempeutfordring som jeg jobba som en helt med, systematisk og grundig, og fikk god kritikk fra dyktige partikamerater da de leste gjennom det på forhånd.

Jeg fikk innmæri bra respons på de stedene jeg holdt talen.

De to eksemplene med meg har at vi kan klare det sjøl om oppgavene kan se ganske umulige ut å løse. Se på kvinnfolk ellers i samfunnet, de tar seg utdannelsen sin i 40-åra. Vi må se det an på en måte for at de vil realisere seg på et litegrann. Vi må la partiet hjelpe jenter såne intellektuelle utfordringer.

Ester: -Det som plager meg med partiet nå er at så mange jenter har lov til å degenerere og bli slappere og slappere. Det er ikke noe opplegg på å gi jentene oppgaver og hjelp. Kvinnfolk må ha mer hjelp enn gutta fordi AKP også er et parti som gjenspeiler samfunnet forøvrig. (Her se faktisk Ester at "AKP er et manns-sjåvinistisk parti som gjenspeiler ..." osv. Men det hørtes ut som et advarsel fra Nyfeministene, og ikke som hennes eget standpunkt. Tar jeg feil?)

Samtalen fortsetter, men intervjuet stoppes her. Vi prata om nødvendigheten av teoretisk skoleing og en renessanse for studier i partiet. Alle var vi enige i at "Hvordan gjøres" bør være velegna til dette formålet, og Guri ville gjerne komme med ei

OPPFORDRING

til alle jenter i Distriktspartiet! Ta initiativet sjøl til at disse studiene blir iverksatt, sett dere ned og les, påta dere ansvaret!

flukten fra arbeider-klassen

Det er en OK ide å lage intervjuer av medlemmer som har forlatt arbeiderklassen, men jeg syns intervjuene i alt for stor grad blir stående som forklaringer på hvorfor det var "riktig" av Anton, Tellef og Leon å skifte klassetilhørighet. Videre irriterer det, når Leon kan stå fram å si at han fikk så liten tid til faglig arbeid, når han faktisk var mye mer interessert i å spille rock, enn å drive faglig arbeid.

Jeg skal likevel ikke henge meg opp i slike saker, men prøve å si noe om hvorfor jeg mener Anton, Tellef og Leon ved det de gjør, er negative eksempler for de i partiet som enda tilhører arbeiderklassen. Jeg mener det skader klassekampen når kommunister slutter i proletære yrker. Jeg har valgt intervjuet med Anton å polemisere mot, fordi jeg oppfatter det som kanskje det ærligste, men likevel klarest i sitt gærne innhold.

"GRASET ER GRÖNNERE PÅ DEN ANDRE SIDA".

Dette sier Anton, og det jo sjølsagt ikke noe nytt i det. Tron Ögrim tar opp dette i 1.mai-intervjuet(KK), og peker på at valget mellom å sloss for bedre lønner eller rett og slett ta seg jobb som dosent, forsker, lærer o.l. er dermed på det bedre, er et valg mellom å sloss for bedre lønner eller rett og slett ta seg jobb som dosent, forsker, lærer o.l.

av dyktige folk på venstre-sida, og for det meste intellektuelle. Nå regner jeg med at både Anton, Tellef og Leon har tenkt til å fortsette aktivt i klassekampen, men poenget mitt her, er at argumentene deres faller sammen med en almen tendens til å prioritere lettere og behageligere liv for seg sjøl, framfor å sloss blant flertallet av folk som faktisk ikke har de valg-mulighetene som Anton, Tellef og Leon har.

GUTTEDRÖMMEN SOM BLE DREPT.

I -75/-76 trodde de fleste av oss som tok oss proletære yrker at arbeiderklassen nærmest ville omfavne oss, når vi kom. Vi skulle organisere arbeiderklassen og gi den revolusjonær glöd. Så skjedde det stikk motsatte. Vi ble utsatt for "fei-dem-ut"-kampanje, men vi sto imot.

Guttedrømmen ble knust, og vi måtte innse at til og med vi må gå gradene for å vinne tillit blant arbeidskamerater, og at arbeidet med å spre revolusjonære ideer (som vi forøvrig har skjötta elendig de siste åra) krever tålmodighet.

Det forbauser meg at verken Anton, Tellef eller Leon tar opp dette problemet.

I dag har vi kvitta oss med denne guttedrømmen, og det tålmodige arbeidet vårt i arbeiderklassen har begynt å gi resultater. Jeg tenker ikke på personlig gevinst og hyllest, men på den voksende opposisjonen i fagbevegelsen på saker som lønns-

oppgjør, Afghanistan, Polen o.l.
Jeg syns det da blir drøyt når
Anton i sin dom over AKP(ml) i
arbeiderklassen sier: Proletari-
seringa var feil. Den ga oss
viktige erfaringer, men "det
arbeiderne har fått tilbake fra
oss har vært lite"

Sjøl sagt skulle også jeg
ønske at vi hadde droppa alt det
venstre-tullet vi holdt på med
et par år, men når betydninga av
partiets faglige kadre blir
tillagt nærmest null verdi, ja
da har du i beste fall fulgt
jævli dårlig med hva som har
skjedd i fagbevegelsen de siste å
åra.

ER ARBEIDERKLASSEN ELLER ANTON
TREIG:

Anton klager over at arbeiderne
på jobben ikke har blitt revolus-
jonære når Anton har jobba der i
fire år. Riktignok er han valgt
til tillitsmann, men det er ikke
nok. Det jeg savner her, er å få
høre hva Anton har gjort for å
revolusjonære arbeiderne. Hvor mang
e KK har han solgt pr.uke? Hva
skjedde da han tok opp Afghanistan
og Polen i klubben? Hvor mange
meldte seg på studie-sirkelen han
prøvde å starte.???????

Jeg syns egentlig uttalelsen
minner mest om ganske ordinær
arbeider-forrakt, og jeg får det
ikke helt til å stemme med at:
"du må huske at klassebevisstheten
er høy"(fra Anotns intervju)

ER DOSENTER OG FORSLAG
LEDENDE ENN LINJEGODS-ARBEIDERNE

Anton sier at mange ml-ere
tok idiot-arbeid, og vi dermed
havna blant den mest tillake-
liggende delen av arbeiderklassen.
Jeg mener absolutt at dette er
et poeng, sjøl om det er svært nær
begrenset. Linjegods-arbeiderne og
bryggearbeiderne tilhører begge
kategorien ufaglært idiot-arbeids-
kraft, men "gud bedre" så mye de
har lært både seg sjøl og hele
venstre-sida i Norge om klasse-
kamp og arbeider-solidaritet.

Det mest tvilsomme i Antons
argumenter er at han bruker dette
som argument for å bli dosent,
forsker o.l. Hvorfor kan du ikke
ta konsekvensene av det du sjøl sier
sier: Ta deg fagutdanning.

Arbeidernes Kommunistpart-
UTEN ARBEIDERE!?

AKP(ml) har satt seg som mål,
ikke bare å være ledende i den
daglige forsvarskampen mot
borgerskapet, som alle arbeidere,
som ikke kan velge intellektuelle
yrker, er nødt til å føre. Vi har
også satt oss som mål å forberede
arbeiderklassen for revolusjon og s
sosialisme. Skal vi ha noen tjans
til å klare dette, må vi i en
årrekke delta i de daglige kampene,
avsløre den politiske makta i
landet og spre revolusjonær teori
i arbeiderklassen. Uansett Anton
erfaring med treige arbeidere
eller omvendt, så er det disse
folka som har klarest og best

ÅRSMØTET I ET UNDERDISTRIKT: FLERTALLET BOMMA PÅ 8.3.

Før 8.mars ble det på en konferanse hvor alle avd. i vår bygd er representert, gått inn for å anbefale partijenter å underskrive et enhetsopprop uten at parolen "Sovjet ut av Afghanistan" var med. Forutsetninga skulle være at partiet etterpå måtte markere synet sitt i lokalpressen bl.a., og forsøke å få inn parolen i toget gjennom vedtak på åpent møte. Grunnen til at denne diskusjonen oppsto var selvfølgelig at det var en reell fare for at denne parolen ikke kunne bli med i et enhetsopprop. Blant andre var den lokale NKP-lederen aktuell underskriver. Denne saken ble tatt opp igjen på årsmøte i underdistriktet for å forsøke å få endra den vedtatte linja.

Vedtaket hadde denne formuleringa (del av vedtaket): "Årsmøtet vil markere sterk uenighet med denne linja, og vedta følgende retningslinjer for 8.mars-arbeidet:

1) Partijenter i KF og ellers skal aktivt forsvare det opprinnelige oppropet (som bl.a. KF hadde foreslått tidl., med Afgh.-parole), og drive massemobilisering rundt dette.

2) Partijenter skal ikke underskrive oppropet dersom parolen "Sovjet ut av Afgh." blir fjerna..."

Pkt.1 understreka massemobiliseringa som ei motvekt til det topplan-diplomatiet som hadde utvikla seg.

Begrunnelsen for pkt.2 var

a) at å unngå denne parolen ville være et knefall for Sovjet

b) at kravet har brei oppslutning i

Norge, men ikke i kvinnebevegelsen. De mest bevisste av kvinnene må derfor føre dette kravet inn i bevegelsen.

c) Det var de som foreslo parolen fjerna som brøt samarbeidet. Vi var imvitert på et grunnlag der parolen var med.

d) Det ville sette partijenter som undertegna i en umulig politisk og taktisk situasjon.

o o o

Forslaget fikk tilslutning fra under 1/3 av de stemmeberettigete på årsmøtet! De viktigste argumentene for å stemme med forslaget var hensynet til enhet. Det ville være taktisk dumt, folk ville ikke forstå hvorfor vi ikke ville undertegne et opprop med ellers bra paroler. Det sto ikke noe reaksjonært eller kvinnefiendtlig i oppropet.

Sjøl om jeg her ikke prøver å lage noen helhetlig oppsummering av 8.mars-arbeidet, så er det en viktig diskusjon å få avklart til neste års kvinnekongress. Motsigelsene er skarpe.

SKAU hadde på forhånd sendt ut et direktiv, og dersom flertallslinja fra årsmøtet hadde blitt satt ut i livet hadde den vært et klart direktivbrudd. Heldigvis skjedde dette ikke, da det til syvende og sist ble akseptert å ha parolen med i oppropet.

Leonora

PLAN FRA DS: (13)

1) MÅLSETTING MED PLANEN

Vi ønsker å styrke slagkrafta til partiet, gjennom å oppnå en størst mulig grad av enhet om hvordan vi skal innrette arbeidet vårt framover, hva slags mål vi skal sette oss, og komme fram til mest mulig konkrete tiltak for hvordan vi skal nå disse måla. Som en del av et landsomfattende parti, stiller landsplanen krav til arbeidet vårt. Situasjonen i distriktspartiet og klassekampen i distriktet gjør det nødvendig med en egen distriktsplan innafor rammen av landsplanen. Det er denne planen som legges fram her. Planen har vært behandla på formannskonferanser utfra forslaget i KOS. Denne planen tar hensyn til innvendiger, forslag som konferansene kom fram til.

Vi prøver å sette planen inn i en strategisk sammenheng, slik at arbeidet vårt skal samsvare med de langsiktige, overordna målsettingene våre. Den konkrete utforminga av planen strekker seg imidlertid bare til ut 81. Dette har sammenheng med at distriktsårsmøte-perioden avsluttes da og at partiets landsplan ikke er konkretisert lenger ut 81. Partiets langtidsplan for IM-perioden vil foreligge før sommeren. Den vil ikke endre på 81-planen. DS foreslår derfor at den konkrete tillempeinga av denne tas opp etter distriktsAM til høsten - at det nye DS får ansvaret for utformingen av den.

2) AVDELINGENES BEHANDLING AV PLANEN

Avd. skal tillempe denne planen utfra de lokale forholda, både i distriktet og partiet. Avd. planene skal ikke bryte med distriktsplanen, eks. ved at den ikke tar med oppgaver som settes opp som felles for hele partiet (som KK, studier, obl. avd. møter). Ellers er det klart at ulike forhold gjør at det jobbes ulikt med slike ting som faglig arbeid, parlamentarisk arb. (utenom i valgkampen), anti-imp. arb., ungdomsarb. osv.

Avdelingene skal ta standpunkt til:

- Hva slags oppgaver de skal jobbe med, og hvor stor vekt det legges på oppgavene.
- Prøve å lage konkrete mål for hvilke resultater som skal nås.
- Hvilke tiltak må avd. gjøre for å nå disse måla? - også inkludert kaderdisponering. Det er viktig at alle medlemmene får oppgaver å utføre.
- Plan for avd. møtene hører også med i planen.

De avdelingene som ikke jobber etter noen slik plan, må - før sommeren - lage en plan for avd. arbeid ut året. Avd. som har plan, må sørge for evt. justeringer i forhold til distriktsplanen.

ALLE AVD. SKAL SENDE EN KOPPI AV SIN PLAN TIL DS, INNEN UTGANGEN AV AUGUST.

3) DISTRIKTSPLANEN

A. De strategiske perspektivene.

AKP(m-1)'s oppgave er å arbeide for den sosialistiske revolusjon

i Norge. Dette er i første rekke en kamp mellom arbeiderklassen og borgerskapet i Norge, samtidig som det også er en kamp mot verdensimperialismen. Den fremste oppgaven vår idag er å styrke og revolusjonere arbeiderklassen i denne kampen. Dette gjør vi gjennom deltaking i dagskampen og propagandering for det sosialistiske samfunnet.

Slik verdenssituasjonen er idag, er det sannsynlig at den sosialistiske revolusjonen i Norge vil foregå i 3 etapper.

- 1) Tida fram til Norge blir okkupert og utbruddet av den 3. verdenskrig.
- 2) Okkupasjonstida med frigjøringskrig.
- 3) Revolusjonen på dagsorden.

Det er viktig at partiet i denne situasjonen forbereder folket, arbeiderklassen og partiet på krig og okkupasjon, og at vi arbeider for og støtter tiltak som kan utsette, evt. avverge krigen. Vår strategi for å forberede nasjonen på krig, er ved å gjøre arbeiderklassen til den ledende krafta i motstanden - i kamp mot borgerskapet, å bygge ut alliansen med andre patriotiske krefter-også deler av borgerskapet, avsløre og isolere de pro-imperialistiske kreftene, og støtte kampen mot supermaktene - spesielt mot Sovjetsom idag er den mest aggressive og utgjør den største trusselen mot verdensfreden.

VENNER OG FIENDER

Det er et viktig prinsipp at vi trekker opp skillet mellom venner og fiender for de strategiske oppgavene våre, og at vi innafor denne strategien greier å utnytte kortvarige, avgrensa taktiske allianser.

Fiendene våre er:

- Borgerskapet i Norge
- Imperialismen med supermaktene USA og Sovjet i spissen
- De borgerlige retningene innafor arbeiderbevegelsen - sosialdemokr. og revisjonismen.

Vennene våre er:

- Arbeiderklassen i Norge
- Den revolusjonære bevegelsen i verden, spesielt i den 3. verden.
- Undertrykte folk og nasjoner - den samiske nasjon
- Bønder, fiskere, intellektuelle o.a. grupper/lag innafor småborgerskapet.
- Arbeiderklassen i andre land.

DEN TAKTISKE SITUASJONEN IDAG

Internasjonalt:

- Økende krigstrussel
- Frigjøringskamp mot supermaktene flere steder i verden
- Krise i vestens økonomi

I Norge:

- Nedgang i levestandard (reallønns-nedgang, helse-sosialnedskjæring osv.)
- "Glanstid" for oljeselskaper og de store monopolene (statskapitalismen på offensiven)

Økende kampvilje i arbeiderklassen.

- Samenes kamp
- Styrke miljøkamp
- Vesentlig innslag av pasifisme og undervurdering av sosialimperialismen i kvinnebevegelsen og deler av "venstresida", inkludert deler av fagbevegelsen.

I partiet:

Partiet er sterkt svekka av et alvorlig høyreavvik som har fått utviklet seg, spesielt siste året. For at partiet skal bli den ledende krafta i arbeiderklassens kamp i Norge, må vi bekjempe dette høyreavviket og konsolidere partiet på marxismen-leninismens grunn.

Målsettinga med denne planen er derfor at vi skal styrke/konsolidere partiet, samtidig som vi markerer oss sterkere utad, og gjennom det bringer klassekampen opp på et høyere nivå i Norge.

Oppgavene i planen settes opp i en intern og en extern del, men de vil foregå samtidig i partiet. De fleste oppgavene er en prosess som må foregå over lengre tid.

B. INTERNT

- 1) Prioritere opp den ideologiske og politiske kampen i partiet, spesielt kampen mot høyreutviklinga

Partiet har store svakheter m.h.t. teoretisk nivå både når det gjelder grepet om m-l-m og om dagens virkelighet. Vi har derfor kommet kort med utviklingen av politikk for et norsk sosialistisk samfunn. Partiet er også lett påvirkelig og sårbart

i forhold til sosialdemokratisk og revisjonistisk ideologi, og det lave ideologiske nivået. Det har ikke vært drøvet om n- isert studievirksomhet i partiet på et par år. studier brukes lite og det drives lite sjelstudier. "Antidogmatisme-kampen" har fått noen overslag, og det er en tendens til å si at det ikke er så viktig å studere klassikere, men heller konsentrere seg om dagens virkelighet. Vi må gjøre begge deler. De teoretiske arbeidene som klassikerne har gjort, er helt nødvendig for oss å forstå og lære av, for at vi skal kunne videreutvikle politikken på våre forhold. Vi må sikre grepet om den vitenskapelige sosialismen, dersom vi skal kunne orientere oss i og analysere dagens virkelighet. De studiene som er obligatoriske for hele partiet i denne perioden tar vare på begge disse sidene:

- Arbeidsprogrammet (våren 81)
- Forsvarspolitikken (våren 81)
- Hva må gjøres, Lenin (høsten 81)
- Kina-diskusjonen (..... 82)
- Kapitalen, Marx (..... 82)

Arbeidsprogrammet og forsvarspolitikken vil stå sentralt i valgkampen, og er derfor prioritert før sommeren.

HMG av Lenin tar spesielt opp økonomismen og partiteorien. Dette er sentrale studier i samband med høyreavvika som er påvist i partiet på disse områdene.

"Kapitalen" vil bli grunnleggende for partiet. (www.ekp.no) 2020
norsk økonomi både i og utenfor

socialismen.

Kine-diskusjonen er nødvendig, ut fra all den frustrasjon og tvil som utviklingen i Kina har skapt i partiet.

I tillegg til disse obligatoriske studiene, er det en oppgave for avd. å arbeide for at studier brukes mer. DS har nå valgt egen studieansvarlig. UDS'ene og avd. bør gjøre det samme. DS og UDS'ene må hjelpe/veilede avd. med hva som bør studeres.

2) Metode for ledelse.

Partiet har den demokratiske/centralismen som organisasjonsform. Situasjonen i distriktspartiet idag bryter med denne. Liberalisme er et alvorlig problem i de fleste avdelingene.

Blas. Kamerater deltar på de møtene de selv har lyst til, internmaterielle leseser. Dårlig, direktiv som blir gitt blir ikke fulgt.

Ledelsen både i avd. og DS har vært alt for unnfallden i forhold til denne situasjonen, og stillt for lite krav til medlemmene om å forandre på dette forholdet. Den politiske kampen må nå tas opp i de enkelte avd. for å få slutt på de vedtaksstridige forhold som finnes.

Å lede etter prinsippet "fra massene til massene" er viktig. DS har gjort for lite undersøkelser i de enkelte avd. Ledelsen blir da lett subjektivistisk.

Det finnes og en fare for at folk i ledende verv ser på seg selv som ledere og medlemmene.

11. januar Nettavisen og Frikampens avis er det behov for at avd.

svarer på de undersøkelserne vi ber om. Dette er ikke godt nok idag. Det krever og at medlem ene er aktive med å stille forslag, reagerer på utspill o.l.

Kritikk/sjølkkritikk er et viktig redskap. Kritikk fra medlemmene skal tas alvorlig, og er kritikken rett må ledelsen gjøre sjølkkritikk og rette opp feila. Kritikk/sjølkkritikk brukes for lite i partiet, både blant medlemmene og mellom medlemmer/ledelse. Dette er en berørlig holdning til kritikk som vi må bekjempe.

Metoder for å utveksle erfaringer i distriktspartiet, slik at avd. og enkeltkamerater kan dra nytte av de samle erfaringene som finnes i distriktet, må vi ha som mål å utvikle.

KOS er ett redskap her. Vi vil slå fast at både DS og avdelingene/ enkeltkamerater må se det som sitt ansvar å utvikle bladet.

En annen metode er konferanser/ kadermøter. Dette er pånytt i bruk i distriktet, og DS vil følge opp dette.

Å utvikle metode for ledelse er i hovedsak et politisk problem, men det er også et organisatorisk problem. Distriktet har et rutinesystem som fungerer for dårlig. Dette er DS's ansvar, og vi har som mål å få dette til å fungere tilfredsstillende fra sommeren 81. En sentral sak i metode for ledelse er å styrke planmessigheten i jobbinga vår på alle plan. Denne planen er et tiltak i den sammenheng. At avd. følger opp tillempinga av planen er avgjørende, ikke bare

for at den skal i gjennomslagskraft, men også for at prinsipper som arbeidsdeling, prioritering, planmessig kaderskolering osv. skal bli utvikla.

3) Styrking av partiorganisasjonen

Det er to forhold ved denne utviklinga det siste året som krever bestemte tiltak.

a) Medlemsutviklinga.

Vinteren 80 var det en større utgang av partiet enn normalt. Sammen med svært lite rekrutteringsarbeid har dette medført at medlemstallet ved siste årsskifte er betydelig lavere enn ved årsskiftet 79/80.

b) Avproletariseringa.

Endel kamerater som tidligere gikk over i industrien, har gått tilbake til småborgerlige yrker igjen (jmf. KOS, april). Dette stiller to oppgaver sentralt når det gjelder utviklinga av partiorg.:

- ① Stoppe avproletariseringa
- ② Få opp vervearbeidet generallt, og spesielt på arbeidsplassene.

Avproletariseringa: Denne kampen er reist i KOS-april. Vi ser denne kampen også i sammenheng med diskusjonen om hvordan kameratene våre på arbeidsplassene skal jobbe. Vi må ta standpunkt til hvordan de faglige kadererne våre skal disponeres. (Forhold mellom faglige verv og partioppgaver, spes. retta inn mot verving og markering av partiets politikk på arbeidsplassene.)

Sannsynligvis må vi regne med noen skritt tilbake i organisering i forhold til arbeidsplassene den første tida. Men vi setter som mål å stanse tilbakegangen og gå fram igjen mot slutten av året. Skal vi greie dette avhenger det ikke bare av at vi stopper av-proletariseringa men også av framgang i

Vervearbeidet

Foruten betydninga for det å beholde røttene i arbeiderklassen og organisering retta mot arbeidsplassene vil vervearbeidet ha betydning for:

- Det økonomiske grunnlaget for distriktspartiet.

- Opprettholde organisering som tilfredstiller illegale behov.

Avdelingene må derfor satse på å sette igang studiesirkler etter valget, og direkte rekruttering av folk som har nærma seg partiet gjennom valgarbeidet f.eks. (Disse må bli trekket med i studier på Grunnsirkel II, som kommer vinteren 82, og som er beregna på nye medl.)

Av andre oppgaver for å styrke partiorg. vil vi trekke fram:

- Kvinnes stilling.

Mange kvinner har gått ut av partiet eller blitt passive. Dette er et alvorlig problem. Det finnes kvinneundertrykking i partiet som må bekjempes. Den undertrykkinga kvinnene utsettes for i samfunnet og som også virker på kommunister har ikke partiet greid å bekjempe godt nok. Resultatet av dette er at kvinner har "fått lov" til å gå i passivitet, det er "naturlig". Partiovd. må ta alvorlig på dette.

og ikke godta at denne utviklinga fortsetter. DS vil bl.a. gjøre en "tidsstudie" i et par avd. for å kartlegge hva mannlige/kvinnelige kamerater bruker tida si til.

-Utvikle ledere.

Partiet trenger å fostre ledere, både "eksterne" og "interne". Spesielt må vi legge vekt på å få kvinner i ledende verv. Partiet talsmenn/kvinner (alt for få kvinner!) får nå endel skolerings-tilbud. DS ønsker og å styrke ledelsen på avd. og UDS-nivå, gjennom bl.a. konferanser og kurs.

- Økonomien.

Utviklinga i kontingent inngangen er faretruende og kan bli en trussel mot partiet. DS har satt som mål å få hevet gjennomsnittet igjen. (Se KOS, mai). Vi vil og gjennomføre en ny kassererkonf. i forbindelse med omlegging av kontingenten til høsten (TF, apr.)

4) Illegalt arbeid.

Partiet har lagt ned endel arbeid i klassifiseringa av medlemmene og gjennomføringa av det. Det er nå en tendens til å omgjøre klassifiseringa og undergrave det arbeidet vi har gjort. I ei tid med økende krigsfare er dette svært alvorlig.

Det er store mangler i partiets opplegg på dette området, og vi ønsker å få diskutert disse problema og komme videre i dette arbeidet i løpet av høsten.

Innskjerping av sikkerheten i forbindelse med møter o.l. er

også nødvendig. Møstenes aktivitet viser det til fulle.

C. EXTERNT

1) Arbeid på arbeidsplassene.

Vi har satt oss følgende målsettinger for dette arbeidet:

- bli det ledende opposisjonspartiet til DNA i fagbevegelsen,
 - styrke partiets innretting og verving på arbeidsplassene (se int)
- Hvordan bli den ledende opposisjonskrafta?

I faglig avd. våre har vi kamerater som besitter mange og viktige verv, (over 100% verv, dvs. flere verv enn antall kamerater). Vi stiller oss derfor ikke som mål å øke antallet verv.

Det finnes økonomistiske avvik i faglig-avd., partimarkeringene på arbeidsplassene er alt for dårlig. For at vi skal komme videre nå, og sikre at vi ikke glir ut i reformisme er det en forutsetning at vi greier å rette opp dette avviket. Vi må gå arbeidet på arbeidsplassene en innretting som er både politisk, økonomisk og teoretisk.

Politisk:

Valget. Vi må jobbe for at dette tas opp på arb. plassene, som konfrontasjonsmøter, valgmøter, spredning av propaganda osv.

Kampen mot sosialimperialismen. Det er endel pro-sovjetiske strømninger, spesielt mht. fredspolitikken, atompolitikken. Vi må være offensive i å få fram vår egen freds- og forsvarspolitikken som alternativ her.

Støtte til Afghanistan må vi slåss for, og få fagforeninger til å

slutte seg til "Idaritet Norge-Polen"

Salg av KK. Skal vi få markert partiet skikkelig på arbeidsplassene må vi bruke avisa vår. Dette gjøres i alt for liten grad idag. Nå må alle arb.pl.lag komme igang med dette arbeidet.

Økonomisk kamp.

Tariffoppgjørene står sentralt her. Det gjelder både mini-opp-gjøret, tariffoppgjøret-82 og evt. lokale forhandlinger. Vi må spre det materialet som partiet kommer med på dette området. Det er viktig at vi får ut endel tall og "facts" i begrunnelse for lønnskrav, og at vi greier å slå tilbake påstanden om at det er så økonomisk dårlige tider i Norge nå. Partiets Faglige Bulletin (nr.1 kom i mai) er et godt hjelpemiddel og bør spres på arbeidsplassene.

Teoretisk kamp.

De fleste arb.pl.laga må sette seg som mål at de skal starte en studiesirkel innen utgangen av året.

2) Parlamentarisk arbeid.

Vi stiller oss som mål å øke antall stemmer kraftig i løpet av valgkampen. Endel steder bør stille seg det mål at de skal ha like mange stemmer som de trenger for å få en kommunestyre-representant (eks. Asker. Deren og Ullensaker bør sette seg som mål å komme opp på dette nivået).

Det er ureddisubstansing ved utvalgsorgan for AKPs parthistorie (www.akp.no) 2020 en stortingsrepresentant fra

Akershus i r.nem dette valget en endel av kommende valg, vi må legge grunnlaget for senere seire nå. Vi får ingen representanter, hverken i kommunestyre eller på stortinget uten iherdig og til-motig jobbing.

FOR VIRKELIG Å GJØRE EN INNSATS I VALGKAMPEN ER DETTE FO'ETTER - GAVEN TIL PARTIET FRA 1. TIL 14. SEPT., OG DET BETYR AT HELE PARTIET SKAL INNRETTES PÅ VALGKAMPEN. RV-grupper er hovedmetoden i valgarbeidet, og det er bare en - taksvis at partimedlemmer ikke skal være med i RV-gruppe (fred.) Kamerater i organisasjoner som KF, Folkeaksjonen, fagforeninger o.l. bør jobbe for at disse org. arran-gerer valgmøter om aktuelle saker, som kvinnepolitikk, ALte/samesorn. (Se leder i KOS, mai)

Etter valget er ikke lenger parl. arbeid en så høyt prioritert opp-gave. Men der vi mener det er realistisk å få inn en kommune-styrerepr. om 2 år, må vi sikre permanente RV-grupper. Hvor dette blir, vil vi vurdere, sammen med RV i løpet av valgkampen.

Dette betyr ikke at vi legger ned det parlamentariske arbeidet etter valget på de andre stedene. Mange av de lokale kampsakene partiet vil delta i her med kommune og fylkesting å gjøre. Vi skal ikke la disse organer få fred selv om vi ikke har noen repr. der (her kan vi lære nye av erfaringene fra Ullensaker).

3) Kampen mot krigen/anti-imperialistisk arbeid.

Partiet vil høyst sannsynlig komme til å delta i en krig. Vi trenger derfor å diskutere den politiske linja for forsvar av landet og egen beredskap. Denne linja må vi jobbe for skal få oppslutning blant folk. Forsvarspolitikken blir derfor et sentralt tema i valgkampen.

Et annet viktig område er støttearbeidet for frigjøringsbevegelser og andre som slåss mot imperialismen.

Vi mener at det er mulig å utsette krigen gjennom å svekke supermaktene, spesielt Sovjet som er den mest aggressive og den sannsynlige utløser av en 3.verdenskrig. Det er frigjøringsbevegelser som er i direkte kamp med supermaktene som best kan svekke de. Vi kan bidra med å støtte denne kampen økonomisk og politisk. Idag er det i første rekke Afghanistan som trenger denne støtten. Det finnes idag Afghanistankomiteer i Asker, Ås/Follo, Ullensaker og Nes-oddan. I tillegg til disse mener vi at partiet i Bærum og Skedsmo må gå i spissen for å danne Afghanistankomiteer innen utgangen av året. UDS'ene her pålegges å diskutere dette før sommeren og sende rapport inn til DS.

21. august-markeringer. Vi ønsker å markere oss alle steder der vi har ungdomsorganisasjoner. Markeringene vil være av forskjellig type - dette må diskuteres lokalt og tas med i den lokale planen. Ideer til markeringer:

1. Markeringer, øvelser, øvelseslogg, etc.

2. "Konfrontasjonsmøter", demonstrasjonstog.

Solidaritet med Polen er aktuelt, nå spesielt i fagbevegelsen, men vi vet ennå ikke utfallet av opprøret i Polen.

Uvisst er det om hva som kommer til å skje i El-Salvador. Om USA invaderer her, må partiet gå i spissen for støtte til frigjøringskampen.

AKP(m-l) må være drivkraften i det anti-imperialistiske arbeidet i Norge. Det er strid om innrettinga på det anti-imperialistiske arbeidet, og det er en alvorlig undervurdering av sosialimperialismen.

KLASSEKAMPEN

KK er et av de viktigste redskapene våre i all ekstern parti-jobbing. Å spre KK til stadig flere, betyr å få ut opplysning om frigjøringskriger/solidaritetsarbeid, vise hva RV's uredde talsmenn og kvinner står for i forskjellige saker, få ut politikken til den faglige opposisjonen osv.

Skal vi oppnå resultater på de forskjellige områdene trenger vi KK. På arbeidsplassene i valgkampen - KK er RV'S viktigste talerør!

Arbeidet med KK vil derfor ha avgjørende betydning for resten av partiets arbeid. Vi vil sette oss den målsetting at vi skal gjennomføre KK-direktivet. Det betyr at alle avd. skal selge KK regelmessig. Dette er ikke tilfelle

for KK-selget og derfor inn på

Når vi har fått de arbeidet igang vil det også være grunnlag for å øke lønsalget/abbonentvervinga.

I tillegg til disse oppgavene vil vi sette oss begrensede mål på 3 områder til.

Kvinnearbeidet.

Å bekjempe kvinneundertrykkninga og vinne kvinnene for revolusjon er en helt nødvendig forutsetning for noen gang å gjennomføre revolusjonen. Partiets kvinnearbeid har derfor stor strategisk betydning. Det oksterne kvinnearbeidet vi driver er i all hovedsak i KV. Partiets innsats i Åkerhus KV har gått mye tilbake de siste åra.

Kvinnearbeidet er ikke prioritert i de nye planene ut fra situasjonen vi er i nå, men det går nok å gjøre noe mer enkelte steder, slik at dette går ut over de andre områder. Dette må vurderes lokalt

Ungdomsarbeid

Uten ungdommen vil vi ikke fornye oss, partiet vil stagnere!

Situasjonen er den at det ikke finnes RU-lag flere steder i distriktet. Målet i denne perioden blir å beholde og styrke de vi har, og gjennom valgkamp på skolene jobbe målbevisst sammen med RU for å knytte nye kontakter, og på den måten legge grunnlaget for nye RU-lag.

Alta-elva/samenes rettigheter.

Denne viktige opplysnings- og samordningsorgan for AKPs parthistorie (www.akp.no) 2020
selv gått i spissen for. Partiet

har vedtatt et stort program. Dette må vi aktivt bruke i valgkampen. Det finnes flere lokale av Folkeaksjonen i fylket, og det er viktig at partiet støtter opp på disse og har sine representanter der. Vi må også være forberedt på å sette inn flere folk/bruke egne krefter på denne kampen, om anledningen arbeidet startes opp igjen til høsten

På alle disse områdene som er prioritert på det oksterne (valget, faglig arb. anti-imp. og KK,) vil det komme detaljplaner/datoplaner og målsettinger i tillegg til dette.

Det finnes områder som ikke er nevnt her, men som avd. lokalt jobber med. Det som er viktig nå er at de lokale planene får en innretting/prioritering som samsvarer med distriktsplanen.

Obligatoriske avd.møter:

- 1) Valget - mai
- 2) Førsvarspolitikk - mai/juni
- 3) Arbeidsprogrammet - juni
- 4) "Hva må gjøres" av Lenin
3 studiemøter fra sept. - des.
- 5) Distriktsårsmøtesaker - nov.

Konferanser for distriktet:

- 1) Valget - juni
- 2) Evt. KK - august
- 3) Kasserer/nytt kontingentregulering
separat
- 4) Kaderaste for de ansvarlige
for HMG-studiene - september

KAMERATER !

Dette er ei sterk oppfordring om begynne å gjøre KOS til et diskusjonsblad igjen (det er ganske lenge siden det var det!), et blad som gjenspeiler i alle fall litt av all den debatten som foregår for tida blant partikamerater, eller for den saks skyld mellom uorganiserte som interesserer seg for partiets ve og vel. (Ja, Åffer ikke ta inn innlegg fra venner av partiet som debatterer ut fra gode hensikter?)

Jeg håper dere ser at redaksjonen gjør sitt beste for å lage ei interessant og lesverdig avis, og at dere forstår at åsså vi trenger reaksjoner som kan si oss litt om hvorvidt vi er på rett vei. Det vi har fått av konkrete reaksjoner på det etter vår mening ganske bra april-nummeret er dette: En DS-kamerat sa at han synes det var et veldig bra nummer, en fyr ved navn Geir har skrevet et innlegg som går til kamp mot spesielt synspunktene til intervjuobjektet Anton, samt at jentene Guri og Ester som vi har intervjuet her sa at de gjerne ville ha skrevet innlegg dersom de hadde fått nummeret litt før 30. april. Det var alt!

Kamerater som Anton, Tellef og Leon fra april-nummeret sitter jo inne med en masse synspunkter på saker som må være grunnleggende viktige for partiets framtidige liv. Det må finnes flere som mener noe. KOS er et blad som i lengda er avhengig av føde utenfra de indre sirkler i Distriktspartiet. For å si det brutalt: Nå må tida for syting løyer de dårlige tidene snart ta slutt, og avløses av "la tusen tankeretninger strides"!

Håpefull RED.

TOM SIDE

INNHOOLD:

Side

2. LEDER: Valget
4. Irene: "Mannfolka respekterer ikke jentenes tanker!"
7. "Det plager meg at kvinnfolka får lov til å degenerere i partiet!" Intervju med Ester og Guri
10. Flukten fra arbeiderklassen. Innlegg av Geir
12. Leonora: "Flertallet bomma på 8.mars!"
13. PLAN FRA DS. (Ny revudert utgave)
22. Håpefull RED.: Kamerater!
23. Blank side for leserinnlegg (Klipp og retur)
24. Her er du nå!